

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17Csp/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122266035
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Máčajová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:6122266035.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Johanou Máčajovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1. G. P., L.. XX.XX.XXXX, P. J. I.. D. XXXX/XX, P., zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o., P. Mudroňa 1191/5, Žilina, 2. E. P., L.. XX.XX.XXXX, P. J. P. J. I.. D. XXXX/XX, P., o zaplatenie 51.231,34 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 1.863,- Eur zastavuje.

II. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 49.368,34 Eur spolu s úrokom vo výške 5,39 % ročne

- zo sumy 40.193,68 Eur od 14. 10. 2021 do 29. 04. 2022,
- zo sumy 38.870,68 Eur od 30. 04. 2022 do 20. 10. 2022,
- zo sumy 38.330,68 Eur od 21. 10. 2022 do zaplatenia, najviac však do sumy 22.696,14 Eur,

s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne

- zo sumy 40.373,68 Eur od 14. 10. 2021 do 29. 04. 2022,
- zo sumy 39.050,68 Eur od 30. 04. 2022 do 20. 10. 2022,
- zo sumy 38.510,68 Eur od 21. 10. 2022 do zaplatenia,

- a to v pravidelných mesačných splátkach po 270,-Eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozhodnutia, až do úplného splatenia celej dlžnej sumy s tým, že v prípade omeškania s plnením každej splátky sa stane splatným celý dlh.

V rozsahu plnenia žalovaného v 1.rade zaniká povinnosť plniť uložená žalovanému v 2. rade platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 30UP/243/2022 zo dňa 20.04.2022 a v rozsahu plnenia žalovaného v 2. rade zaniká povinnosť plniť žalovanému v 1. rade uložená týmto rozsudkom.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade v plnom rozsahu s tým, že v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť plniť uložená žalovanému v 2. rade platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 30UP/243/2022 zo dňa 20.04.2022 a v rozsahu plnenia žalovaného v 2. rade zaniká povinnosť plniť žalovanému v 1. rade uložená týmto rozsudkom a osobitným uznesením o výške náhrady trov konania, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 11.03.2022, domáhal voči žalovaným 1 a 2 zaplata sumy vo výške 51. 231,34 Eur, spolu s 5,39 % úrokom za úver zo sumy 40 193,68 Eur (istina) od 14.10.2021 do zaplata, najviac do 15.03.2037 a 5,00 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 41.102,69 Eur (istina+poplatky+úroky) od 14.10.2021 do zaplata, ako aj trovy konania, a to všetko do 15 dní po doručení platobného rozkazu na účet žalobcu. V súvislosti s nárokom na úrok za úver po vyhlásení splatnosti, žalobca poukazuje na: rozhodnutie NS SR zo dňa 30.07.2019, spis. zn. 6Cdo/113/2018.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 12.02.2018 (ďalej „zmluva o úvere“), žalobca poskytol žalovaným medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 45.000,00 Eur. V zmysle čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere, poplatok za medziúver sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 356,67 Eur, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 132,04 Eur, 5,39 % p. a. úrok za medziúver vo výške 202,13 Eur a poplatok za rizikové životné poistenie vo výške 22,50 Eur, pričom sa uspokojovali v poradí: úroky za medziúver, poplatok za rizikové životné poistenie a vklady na konto sporenia. Žalobca z vkladu prijatého na konto stavebného sporenia preúčtoval na konto medziúveru tú časť, ktorá mu prináleží, a to splátku úroku z medziúveru a poplatok za rizikové životné poistenie, preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. V. bod 5.3. zmluvy o úvere. Splátky sú splatné k 15. dňu mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. V súlade s čl. II., čl. V. a VI. zmluvy o úvere žalovaní sa zaviazali platiť poplatok za rizikové životné poistenie pravidelnými mesačnými platbami vo výške 22,50 Eur. Žalovaný I. prehlásil a svojim podpisom potvrdil prijatie do poistenia ako poistená osoba. Žalovaní boli v omeškani so splácaním, porušili zmluvne dohodnuté podmienky a úver prestali riadne a včas splácať. Žalobca listom zo dňa 14.05.2019 vyzval žalovaných na doplata omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornil, že ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 12.07.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 28.01.2022 vyzval žalovaných na plnenie, žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 955,36 Eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 45.000,00 Eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 44.044,64 Eur (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (12.07.2019) predstavuje sumu vo výške 44.953,65 Eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 44.044,64 Eur, z nezaplatených 5,39 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 45.000,00 Eur do 12.07.2019 spolu vo výške 729,01 Eur a z nezaplateného poplatku za rizikové životné poistenie v celkovej výške 180,00 Eur. Žalobca si v žalobe neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov za upomínanie ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celkovo vo výške 90,00 Eur, tieto boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 12.07.2019 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 12.07.2019 (45.043,65 Eur - 90,00 Eur = 44.953,65 Eur, t. j. dlžná suma k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podľa Výpisu z účtu medziúveru). Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 5,39 % p. a. úrokom za úver a zároveň v zmysle čl. X. bod 10.13 úročí celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 5,00 % p. a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 13.07.2019). Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaní uskutočnili nasledovné vklady v celkovej výške 3 850,96 Eur: 24.07.2019 vklad 133,14 Eur, 31.10.2019 vklad 164,14 Eur, 02.12.2019 vklad 285,38 Eur, 22.01.2020 vklad 158,55 Eur, 14.12.2020 vklad 1 575,65 Eur, 01.03.2021 vklad 136,85 Eur 13.10.2021 vklad 1 397,25 Eur. Ako dôkazy priložil: Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 12.02.2018, súhlas s pristúpením k poistnej zmluve zo dňa 22.01.2018, Všeobecné podmienky pre zmluvy o stavebnom sporení, Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.05.2019, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.07.2019, Predžalobná výzva na zaplata dlhu zo dňa 28.01.2022, doručenky, Výpis z účtu medziúveru, Výpis z účtu stavebného sporenia.

3. Na výzvu súdu v Banskej Bystrici v upomínacom konaní žalobca upravil petit v časti úrokov z istiny, pričom žalobca uviedol, že žalovaní uhradili na riadnych úrokoch za úver sumu vo výške 2.520,91 Eur, do predpokladaného dátumu splatenia úveru mali uhradiť na riadnych úrokoch sumu vo výške 28.626,39

Eur, žalobou si žalobca uplatnil už sumu 5.930,25 Eur. Úrok požadovaný žalobným petitom je tak vo výške 22.696,14 Eur (28.626,39 Eur- 5.930,25 Eur).

4. Rovnako žalobca upravil petit v zmysle výzvy súdu 06.04.2022, a to v časti úrokov z omeškania, nakoľko žalobca si uplatňoval úrok z omeškania nielen zo sumy istiny, ale aj z príslušenstva v podobe zmluvných úrokov vo výške 729,01 Eur, čo je v rozpore s právnymi predpismi. Žalobca tak súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýkal, a to takto: istina 40.373,68 Eur, úrok vo výške 5.930,25 Eur, úrok z omeškania vo výške 4.927,41 Eur, úroku 5,39 % ročne zo sumy 40.193,68 Eur od 14.10.2021 do zaplatenia, najviac však do sumy 22.696,14 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 40.373,68 Eur od 14.10.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

5. Vo veci súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz dňa 20.04.2022 pod č.k. 30Up/243/2022-54, voči žalovanej v 2. rade sa stal platobný rozkaz právoplatný a vykonateľný dňa 10.02.2022. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný v 1.rade v zákonnej lehote odpor s vecným odôvodnením. V podanom odpore uviedol žalovaný 1, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu a podáva proti nemu odpor. Namietal, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta s poukazom na § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, dôsledkom porušenia je v zmysle § 11 ods. 2 nemožnosť oprávneného vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať: „priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.“ V zmysle vyhl. MF SR č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery a následne zverejnených súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2017 bola priemerná ročná percentuálna miera nákladov so zmluvnou splatnosťou od 10 rokov pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6.500 eur vo výške 3,45 % p.a, zmluva obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 10,19 %. Žalovaný uvádza, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ nemožno považovať list označený ako „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru“, nakoľko v ňom nie je uvedené, s ktorou splátkou je klient v omeškaní viac ako 3 mesiace a zároveň žalobca oznamuje žalovaným, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy dňa 31.05.2019, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. V liste zo dňa 12.07.2019 označenom ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ nie je uvedené pre omeškanie, s ktorou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 uvádzajú, aké základné náležitosti by mali tieto právne úkony okrem náležitostí uvedených v ustanovení § 34 obsahovať a preto pre neurčitosť dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a nezrozumiteľnosť, čo sa týka určenia mesačnej splátky, s ktorou boli žalovaní v omeškaní viac ako 3 mesiace a pre omeškanie s ktorou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, sú tieto dva listy žalobcu zo dňa 14.05.2019 a 12.07.2019 neplatné právne úkony s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 OZ. Poukazuje na rozhodnutie KS Prešov zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017. Žalovaný v rade 1/ navrhuje zrušiť platobný rozkaz, a pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP, v prípade úspechu v spore uplatňuje si právo na náhradu trov konania. Ako dôkazy predložil: Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2017.

6. Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril v rámci repliky(č.l. 81-82), v zmysle § 7 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom a účinnom v čase podania žiadosti o úvere a podpisu zmluvy a v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, uvádza, že veriteľovi je priznaná voľná miera úvahy pri určení, či informácie, ktoré má k dispozícii, sú dostatočné na potvrdenie úverovej bonity a či ju musí overiť aj inými prostriedkami. Veriteľ sa tak musí vzhľadom na okolnosti prípadu buď uspokojiť s informáciami, ktoré mu boli predložené spotrebiteľom alebo sa rozhodnúť, že považuje za nevyhnutné tieto informácie doplniť. Žalobca pred poskytnutím úveru požadoval od žalovaných potvrdenie o príjme. Žalovaný 1 predložil potvrdenie o príjme od zamestnávateľa ARRIVA Trnava, a.s., čistý príjem zo závislej činnosti

za posledných ukončených 12 mesiacov bol vo výške 11.322,61 Eur, boli doložené aj výplatné pásky za posledné dva mesiace predchádzajúce schváleniu úveru. Žalovaná 2 predložila potvrdenie o poberaní invalidného dôchodku. Žalovaný 1 nemal zaopatrené deti a žalovaní boli v čase schválenia úveru boli manželmi. V zmysle opatrenia Národnej banky Slovenska, schopnosť žalovaných splácať záväzky bola preverená aj z analýzy ich finančného správania sa v úveroch, ktoré splácali. Schváleným úverom si žalovaní refinancovali dva predchádzajúce úvery vedené u žalobcu s predpísanými mesačnými splátkami vo výške 271,14 Eur a zostatok úveru vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s.. s predpísanou mesačnou splátkou vo výške 186,37 Eur. Súčet splátok refinancovaných úverov bol 457,51 Eur splátka poskytnutého úveru bola 356,67 Eur, t.j. nová výška splátky bola nižšia ako pôvodné splátky úverov a zároveň došlo k zníženiu úverovej angažovanosti. Žalobca vychádzal z predložených dokumentov, vyhodnotil ich ako postačujúce bez potreby overenia žalovaných cez bankové registre, čo nebola povinnosť veriteľa.

Žalobca popiera, že by v zmluve o úvere bola nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) v zmysle § 9 ods. 2. písm. ZoSÚ. Zmluva o úvere obsahuje údaj o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve o úvere uvedená pre medziúver vo výške 6,34% a pri stavebnom úvere vo výške 4,86 %. Priemerná hodnota RPMN spotrebiteľských úverov za predchádzajúci kalendárny štvrtrok v SR stanovená MF SR platná ku dňu podpisu zmluvy o úvere bola 10,19 %. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok, zverejnený na webovom portáli MF SR, bol vážený priemer priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za všetky typy spotrebiteľských úverov vo výške 10,19 %. Žalobca poskytuje úvery na stavebné účely podľa zákona o stavebnom sporení, ktoré sa striktným dodržiavaním účelového použitia odlišujú od bežných spotrebiteľských úverov vstupujúcich do súhrnných informácií zverejňovaných MF SR. Tieto spotrebiteľské úvery vykazujú obrovské rozdiely vo výške RPMN v závislosti od výšky úveru, splatnosti a zabezpečenia. Stavebné úvery poskytované Žalobcom majú minimálne rozdiely v úrokových sadzbách ako aj RPMN v závislosti od výšky úveru, splatnosti a zabezpečenia. V záujme vhodnejšieho informovania klienta o priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver zodpovedajúcej čo najviac charakteru stavebného úveru sa preto žalobca v čase podpisu zmluvy o úvere rozhodol používať vážený priemer všetkých typov spotrebiteľských úverov, ktorého výška je stabilnejšia a lepšie zodpovedá porovnaniu s úvermi poskytovanými stavebnou sporiteľňou.

Žalobca popiera, že by neboli kumulatívne splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ. V súlade s vyššie uvedeným je povinnou náležitosťou upozornenie dlžníka na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v prípade, že nedôjde k úhrade omeškaných splátok, a teda, že veriteľ pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého dlhu. Zákon žiadne ďalšie náležitosti, ako je napr. uvedenie, pre ktorú splátku, resp. splátky sa vyhlasuje mimoriadna splatnosť úveru, nepožaduje. Zákon nepredpisuje formu a náležitosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti - veriteľ musí buď vyzvať dlžníka, pričom by sa v uvedenom prípade mala dodržať písomná forma alebo rovno namiesto výzvy adresovanej dlžníkovi možno uplatniť právo na zaplatenie celej pohľadávky (ak splatnosť nebola určená súdnym rozhodnutím) podaním žaloby na súde. V rozhodnutí KS Prešov zo dňa 28.06.2018, sp.zn. 6Co/26/2017, na ktoré žalovaný poukazuje, nie je vyslovené, že právny úkon zosplatenia takúto informáciu obsahovať musí, ale je uvedené, že by mal, t.j. ide o konštatovanie súdu, že by to bolo vhodné. V uvedenom prípade súd posudzoval náležitosti oznámenia o vyhlásení mimoriadne splatnosti nad rámec tých, ktoré sú zákonom predpísané pre platnosť takéhoto úkonu. Aj keď žalobca neuviedol v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pre ktorú nezaplatenú splátku úver zosplätňuje, je zrejme, že žalobca mohol takto platne pri súčasnom dodržaní oboch vyššie citovaných ustanovení urobiť pre nezaplatenie splátky splatnej k 15.03.2019, s ktorou boli žalovaní k 12.07.2019 v omeškaní viac ako tri mesiace, a pre ktorú bol úver zosplatený pred zročnosťou splátky za júl 2019. V zmysle rozhodnutia NS ČR sp.zn. 23Cdo/1201/2009 aj „ochrana spotrebiteľa má svoje limity a nemožno ju ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti s tým, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, nakoľko spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať, pričom neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu.“ Ako dôkazy doložil: Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2017, Potvrdenie o príjme, Potvrdenie o poberaní dôchodku, Výplatné pásky.

7. Žalovaný 1. rade vo svojom ďalšom vyjadrení zo dňa 20.09.2022 -duplika (č.l. 93 a nasl.) uvádza, že veriteľ musí analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti, nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Poukazuje na rozsudok KS Žilina zo dňa 16.05.2017 sp. zn. 11Co/117/2017. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné. Žalobca nepostupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou, už iba z toho dôvodu, že žalovaní mali nízky príjem, bolo otázkou času, kedy dôjde k porušeniu platobnej disciplíny zo strany žalovaných. K náležitostiam predžalobnej výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ poukazuje na rozhodnutie KS Žilina zo dňa 15.06.2022 sp. zn. 7CoCsp/32/2022, je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. V súvislosti s uvedeným žalovaní navrhujú preskúmať, či na základe Upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.05.2019 boli v omeškaní viac ako 3 mesiace so splátkou zročnou 15.04.2021, pre omeškanie ktorej bola zrejme vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V danom prípade žalobca listom zo dňa 14.05.2019 označeným ako „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru“, ktorý možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, upozornil žalovaných, že sú v omeškaní viac ako 3 mesiace so splátkou zročnou dňa 15.02.2019 a upozornil ich na možnosť zosplatnenia úveru. Následne listom zo dňa 12.07.2019 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Namietajú postup v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti žalobca nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V liste zo dňa 14.05.2019 žaloba upozornil žalovaného, že ak do 31.05.2019 neuhradí omeškané splátky, bude vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca mal vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru k 15.06.2019, keďže zročnosť splátok bola k 15. dňu v mesiaci, a nie 12.07.2019. K uvedenému poukazuje na rozsudok NS SR z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, uverejnenom v Zbierke stanovísk NS č. 1/2021, z čoho žalovaní vyvodzujú, že žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozhodnutia súdu vo veci samej. Navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v časti splátok zročných po vyhlásení rozsudku až do termínu konečnej splatnosti úveru, v zostávajúcej časti, ktorá je v súlade so zákonom, umožnil žalovaným uhrádzať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 270,- Eur splatných k 27. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek mesačnou splátkou a priznal žalovanému v rade 1 právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu.

8. Žalobca ohľadne skúmania bonity žalovaných a ich argumentácie, že nepostupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou z dôvodu, že žalovaní mali nízky príjem a bolo teda otázkou času kedy dôjde k porušeniu platobnej disciplíny uvádza, že je povinnosťou žalovaných plniť dohodnuté splátky v zmysle zmluvy o úvere, a zároveň je v ich záujme byť schopní zabezpečiť riadne a včasné plnenie zo záväzkov zo zmluvy o úvere. Žalobca pripúšťa, že počas splácania úveru môžu nastať rôzne situácie a skutočnosti, ktoré obmedzia žalovaných pri plnení povinností zo zmluvy o úvere, to však neznamená, že finančné prostriedky, ktoré boli na základe zmluvy o úvere poskytnuté, nie sú žalovaní povinní žalobcovi ako veriteľovi vrátiť. Je absurdné od žalobcu ako poskytovateľa úveru požadovať, aby zodpovedal za prípadnú budúcu neschopnosť žalovaných riadne a včas plniť záväzky zo zmluvy o úvere, aj zdanlivo zdravému a mladému človeku sa môže zmeniť jeho zdravotná, príjmová, prípadne rodinná situácia zo dňa na deň. Žalobca nemá vedomosť o výške starobného dôchodku, ktorý raz bude žalovaný 1 v budúcnosti poberať, keďže do výpočtu výšky starobného dôchodku vstupujú rôzne faktory, ktoré majú vplyv na jeho výšku a žalobca nevie presne určiť, kedy a v akej výške bude žalovaný 1 starobný dôchodok poberať. Dochádza aj k valorizácii dôchodkov a je tu možnosť popri poberaní starobného dôchodku vykonávať aj ďalšiu zárobkovú činnosť za účelom zvýšiť si svoju životnú úroveň (viď rozhodnutie KS súdu Prešov 4Co/100/2019 zo dňa 13.02.2020).

Ohľadne vyhlásenia mimoriadnej splatnosti do zročnosti najbližšej splátky poukazuje na rozhodnutie KS v Bratislave zo dňa 28.06.2021 sp.zn. 16CoCsp/22/2021: „.... v § 53 ods. 9 OZ, ktorý umožňuje dodávateľovi predčasne zosplatiť úver, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením

splátky, pre nezaplatenie ktorej dodávateľ môže žiadať zaplatenie celej pohľadávky, je vylúčená aplikácia § 565 veta druhá OZ, t.j. že toto právo (právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky) môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t. j. do splatnosti splátky, ktorej splatnosť nasleduje po splatnosti tej splátky, s ktorou sa dlžník dostal do omeškania, a pre ktorej nezaplatenie ktorej veriteľ môže žiadať zaplatenie celej pohľadávky.”

Z rozhodnutia KS v Nitre zo dňa 31.03.2022 sp. zn. 7CoCsp/4/2021: „Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ precizuje a prísnejšie upravuje podmienky uplatnenia práva veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy a už z jeho konštrukcie je zrejmé, keďže na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky sa vyžaduje minimálne tri mesiace trvajúce omeškanie dlžníka s úhradou splátky a zároveň upozornenie spotrebiteľa dodávateľom v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, že výlučná aplikácia ustanovenia § 565 OZ“. Žalobca listom zo dňa 14.05.2019 upozornil žalovaných, že sú v omeškaní s riadnym plnením splátok a ak nebude realizovaná úhrada spolu so splátkou splatnou za mesiac máj 2019, tak vyhlási žalobca mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 12.07.2019, t.j. dodržal lehotu 3 mesiace, upozornil žalovaných v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca zotráva na stanovisku, že ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ neuvádzajú, že veriteľ musí výslovne uviesť vo výzve na zaplatenie omeškaného dlhu, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní, resp. pre ktorú splátku vyhlásil splatnosť celého úveru. Uvedené ide nad rámec zákonných ustanovení a nevyžaduje sa pre posúdenie určítosti právneho úkonu. Žalobca má za to, že jeho nárok je plne dôvodný, zmier by bolo možné uzatvoriť len na celú sumu v zmysle žalobného návrhu.

9. Žalobca (č.l. 110) uviedol, že po podaní návrhu boli zrealizované úhrady v celkovej sume 1.863,- Eur, a to dňa 29.4.2022 vklad 1.323,- Eur a dňa 20.10.2022 vklad 540,- Eur. Uvedené platby boli započítané na istinu, v časti úhrad vo výške 1.863,- Eur tak žalobca berie žalobu späť.

10. Žalovaný v 1. rade v podaní doručenom súdu dňa 09.11.2022 vyslovil súhlas so späťvzatím návrhu v časti 1.863,- Eur, žiadal zamietnuť návrh v časti splátok zročných po vyhlásení rozsudku až do termínu konečnej splatnosti rozsudku.

11. Žalobca vyslovil v podaní doručenom súdu dňa 24.11.2022 súhlas so splátkami vo výške 270,- Eur, na výzvu súdu upravil petít v súlade so čiastočným späťvzatím v časti 1.863,- Eur.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 4587078 9 04 zo dňa 12.09.2018, Všeobecnými podmienkami stavebného sporenia a úverov pre fyzické osoby zo dňa 16.01.2017, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.07.2019, upozornením na vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14.05.2019 s doručenkami, predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 28.01.2022, výpisom z účtu stavebného sporenia a výpisom z medziúveru, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti riadne ospravedlnených strán sporu, ako aj ich zástupcov v zmysle § 180 CSP a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

13. Strany sporu dňa 12.02.2018 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX (zmluva o stavebnom sporení), na základe ktorej bol žalovaným 1 a 2 poskytnutý zo strany žalobcu mimoriadny medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 45.000 Eur. Po dosiahnutí cieľovej sumy o stavebnom sporení a pri dodržaní zmluvných podmienok, ako aj VOP pre zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zúčtuje s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia a zmení sa na stavebný úver č. XXXXXXXX X XX vo výške cca 26.584,97 Eur (zmysle čl.1.2 zmluvy). Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami konštantnými počas celej doby splácania vo výške 356,67 Eur. Do pridelenia cieľovej sumy splátka 356,67 Eur predstavuje vklady na účet sporenia vo výške 132,04 Eur, 5,39 % ročný úrok za medziúver vo výške 202,13 Eur a poplatok za rizikové životné poistenie typu vo výške 22,50 Eur. Po pridelení cieľovej sumy splátka 356,67 Eur predstavuje splátku stavebného úveru 334,17 Eur a poplatok za rizikové životné poistenie typu vo výške 22,50 Eur. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaným bol poskytnutý medziúver v plnej výške 45.000 Eur, celková čiastka medziúveru, ktorú má dlžník zaplatiť je v zmluve uvedená vo výške 81.851,80 Eur. Doba trvania zmluvy je 19,08 (v rokoch), termín konečnej splatnosti je 15.03.2037. RPMN pri stavebnom úvere je 4,86 %, RPMN pri medziúvere je 6,34 %, Priemerná hodnota RPMN je 10,19 %. V súlade s čl. V. (splácanie úveru) v spojení s čl. VI. zmluvy o úvere (zabezpečenie úveru) žalovaní sa

zaviazali platiť poplatok za rizikové životné poistenie pre prípad smrti dlžníka pravidelnými mesačnými platbami vo výške 22,50 Eur.

14. Žalovaní 1 a 2 porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 14.05.2019 žalobca vyzval žalovaných 1,2 na doplatenie omeškaných splátok medziúveru do 31.05.2019 (vrátane splátky za mesiac máj 2019) v celkovej sume 1.406,69 Eur, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú uhradené, žalobca zašle Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pričom následne pristúpi k vymáhaniu celej dlžnej sumy. Žalovaní výzvu prevzali dňa 17.05.2019, pričom omeškané splátky žalobcovi nezaplatili. Žalobca dňa 12.07.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom v celkovej výške 45.043,65 Eur. Zásielky s oznámením o mimoriadnej splatnosti adresované žalovaným 1, 2 sa vrátili z adresy trvalého pobytu žalobcovi dňa 07.08.2019 ako neprevzaté v odbernej lehote. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 955,36 Eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 45.000,00 Eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 44.044,64 Eur (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (12.07.2019) predstavovala sumu vo výške 44.953,65 Eur a pozostávala z istiny vo výške 44.044,64 Eur, z nezaplatených 5,39 % p.a. úrokov za medziúver do zosplatnenia spolu vo výške 729,01 Eur a nezaplatených poplatkov za rizikové životné poistenie vo výške 180,00 Eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaní 1 a 2 uskutočnili vklady vo výške 3.850,96 Eur. Vo veci bol dňa 20.04.2022 pod č.k. 30Up/243/2022-54 vydaný platobný rozkaz, ktorý sa stal právoplatným voči žalovanej v 2. rade. Následne po podaní žalobného návrhu uskutočnili vklady vo výške 1.863 Eur, v uvedenej časti žalobca so súhlasom žalovaného v 1.rade žiadal konanie zastaviť, zvyšnú časť dlžnej sumy žalovaní 1 a 2 žalobcovi doposiaľ neuhradili.

15. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie o tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

16. Čiastočné späťvzatie predstavuje dispozitívny úkon žalobcu, ktorý týmto vyjadruje vôľu nepokračovať v konaní v časti uplatňovaného nároku. Nakoľko žalobca zbral žalobu späť v časti úhrady pohľadávky vo výške 1.863,- Eur po začatí konania, súd vo výroku I. rozhodol o zastavení konania v tejto časti.

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 až 3 OBZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. (1) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. (2) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. (3)

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 54 a OZ, Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahraďiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 a 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Poznámka pod čiarou 1b) odkazuje na § 7 ods. 7 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení zákona č. 90/2016 Z. z..

Podľa § 7 ods. 7 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (ďalej „zák.č. 310/1992 Zb.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak stavebná sporiteľňa poskytuje stavebnému sporiteľovi, ktorý je fyzickou osobou-nepodnikateľom, alebo inej fyzickej osobe-nepodnikateľovi stavebný úver alebo úver podľa § 2 ods. 3 písm. d) na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 písm. c), i), k), l) a o) alebo na úhradu záväzkov súvisiacich s týmito stavebnými účelmi, pri poskytnutí takéhoto úveru postupuje aj podľa osobitného predpisu;2) to neplatí, ak ide o poskytnutie takéhoto úveru,

- a) ktorý je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, a to aj rozostavanej, alebo iným právom týkajúcim sa nehnuteľnosti, a to aj rozostavanej,
- b) ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur okrem stavebného úveru alebo úveru podľa § 2 ods. 3 písm. d) na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 písm. c) a o) alebo na úhradu záväzkov súvisiacich s týmito stavebnými účelmi,
- c) ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace,
- d) ktorý je bez úroku a bez ďalších poplatkov alebo
- e) ktorý poskytuje stavebná sporiteľňa svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s úrokovou sadzbou nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne.

Podľa § 8 ods.2 zákona č. 310/1992 Zb., po splnení zmluvne dohodnutých podmienok má stavebný sporiteľ nárok na pridelenie stavebného úveru.

Podľa § 9 ods.1 zákona č. 310/1992 Zb., stavebný sporiteľ získa stavebný úver, ak dodrží zmluvne dohodnuté podmienky stavebného sporenia a spĺňa podmienky poskytnutia stavebného úveru.

Podľa § 9 ods.2 zákona č. 310/1992 Zb., výška stavebného úveru sa rovná rozdielu medzi cieľovou sumou a vkladmi sporiteľa, vrátane úrokov, štátnych prémie, ak sa poskytnú (§ 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/310/20130610.html>>), a iných zdrojov.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (1) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. (2)

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Žalobca svoju povinnosť splnil a žalovaným poskytol medziúver vo výške 45.000 Eur. Žalovaní 1 a 2 svoju povinnosť splácať medziúver v dohodnutých mesačných splátkach neplnili, preto ich žalobca vyzval výzvou zo dňa 14.05.2019 (č.l. 19) na úhradu omeškaných splátok medziúveru (vrátane splátky za mesiac máj 2019) v celkovej sume 1.406,69 Eur, a to najneskôr do 31.05.2019 a zároveň ich upozornil na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. Žalovaní 1 a 2 uvedenú výzvu prevzali dňa 17.05.2019, v stanovenom termíne dlžnú sumu neuhradili a žalobca následne vyhlásil ku dňu 12.07.2019 okamžitú splatnosť celého zostatku úveru (č.l.35) a vyzval žalovaných na jednorazové zaplatenie zostatku neuhradeného úveru v celkovej výške 45.043,65 Eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaní 1 a 2 uskutočnili vklady vo výške 3.850,96 Eur. Následne po podaní žalobného návrhu uskutočnili vklady vo výške 1.863 Eur, zvyšnú časť dlžnej sumy žalovaní 1 a 2 žalobcovi doposiaľ neuhradili.

19. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými založený zmluvou o úvere je zároveň spotrebiteľskou vzťahom a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, keďže text zmluvy bol vopred pripravený, žalovaný v 1. rade ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. Žalobca pri uzatváraní zmluvy

vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a zároveň ako veriteľ, keď poskytol žalovaným spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a úver bol žalovaným poskytnutý za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou sú v danom prípade ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

20. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu vznikol záväzkový vzťah, na základe ktorého žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky, ktoré sa zaviazali žalovaní dohodnutým spôsobom vrátiť. Zmluvný vzťah strán sporu založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu ZoSÚ, pretože ide o úver poskytnutý podľa § 7 ods. 7 v spojení s § 2 ods. 3 písm. d) na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 písm. c) zák.č. 310/1992 Zb.- t.j. stavebné úpravy, modernizáciu a obnovu bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich (článok 3.1 zmluvy). Po preskúmaní zmluvy dospel súd k záveru, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované ustanovením § 9 ods. 2 ZoSÚ, z ktorého dôvodu má žalobca nárok na úroky a poplatky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

21. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobca má nárok na uhradenie istiny vo výške 40.193,68 Eur, vypočítanej ako rozdiel medzi sumou 45.000,- Eur poskytnutou žalobcom a úhradami do podania návrhu na istinu vo výške 955,36 Eur (do zosplatenia) a následne uskutočnenými vkladmi v celkovej sume 3.850,96 Eur (45.000- 955,36- 3.850,96). Zároveň súd žalobcovi priznal ako dôvodne uplatnené aj nasledovné nároky: poplatky za poistenie v celkovej sume 180,-Eur (ktorá suma pozostáva z nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 22,50,- Eur mesačne (dojednané v čl. VI. a čl. V. bod 5.3 a 5.4 zmluvy), žalobca má nárok aj na úrok 5,39 % ročne vyčíslený vo výške 5.930,25 Eur do 13.10.2021- t.j. do dátumu poslednej úhrady, vyčíslený úrok 5,00 % ročne z omeškania vo výške 4.927,41 Eur do 13.10.2021- t.j. do dátumu poslednej úhrady. Nárok žalobcu pozostávajúci z uvedených položiek tak predstavuje celkom sumu 51.231,34 Eur (40.193,68 + 180 + 5.930,25 + 4.927,41), po začatí konania došlo k úhrade zo strany dlžníkov v sume 1.863,- Eur, celkovo dlžná suma po uvedenej čiastočnej úhrade tak predstavuje sumu vo výške 49.368,34 Eur (51.231,34-1.863), k zaplateniu ktorej sumy súd zaviazal žalovaného v 1. rade vo výroku II. rozsudku.

22. V prípade uplatneného nároku žalobcu na zmluvný úrok po zosplatení úveru vo výške 5,39 % ročne zo sumy 40.193,68 Eur od 14.10.2021 do zaplatenia, najviac do výšky 22.696,14 Eur, má súd za to, že žaloba je aj v tejto časti dôvodná.

23. Kumulácia dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania je možná do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník na dohodnutých úrokoch zaplatil. Aj po predčasnom zosplatení úveru zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. patrí v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Na druhej strane, dojednanie, podľa ktorého veriteľovi patria v prípade omeškania dlžníka úroky až do skutočného vrátenia istiny úveru, by bolo dlžníka- spotrebiteľa nevýhodné, a preto v zmysle § 54 ods. 1 OZ neplatné.

24. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, avšak zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník neupravuje moment trvania záväzku platiť úrok v prípade omeškania dlžníka s platením úveru. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatenie je inštitúciou slúžiaci ochranou veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia

dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednanja, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť, v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (vid'. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020).

25. V zmysle vyššie uvedeného, keďže žalovaní od poskytnutia úveru zaplatili na riadnych úrokoch za úver sumu 2.079,52 Eur, pričom mali do predpokladaného dátumu splatenia celého úveru, t.j. k 15.03.2037, zaplatiť na úrokoch za úver sumu 28.626,39 Eur, z ktorej sumy si žalobca už úroky vo výške 5.930,25 Eur uplatnil, súd žalobcovi priznal úrok vo výške 5,39 % ročne zo sumy 40.193,68 Eur (dlžná istina bez poistného) od 14.10.2021 do zaplatenia, najviac však do výšky 22.696,14 Eur, ktorá suma je zostatkom riadnych úrokov, ktoré by žalobcovi patrili, ak by žalovaný neporušil zmluvné podmienky a úver by splácal riadne a včas (28.626,39 - 5.930,25).

26. Keďže dlžník peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 40.373,68 Eur aj úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalobca si úroky z omeškania uplatnil odo dňa 14.10.2021, t.j. nasledujúci deň od poslednej úhrady. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na nariadenie vlády SR č. 87/1995 Zb., súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 14.10.2021. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% (5 + 0,00 %) ročne zo sumy 40.373,68 Eur (istina 40.193,04 Eur + 180 Eur poistné) od 14.10.2021 do zaplatenia.

27. Obranu žalovaného v 1.rade ohľadne neúčinnosti mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu nesplnenia podmienok na zosplatenie, súd považuje za nedôvodnú. Zo znenia § 53 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrnguzq>> ods. 9 OZ vyplýva, že pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach a spotrebiteľ sa dostal do omeškania so zaplatením splátky, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngu3dk>>, teda predčasne zosplatiť úver, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pričom súčasne musí upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva (na možnosť zosplatenia; možnosť žiadať zaplatenie celej pohľadávky) v lehote nie kratšej ako 15 dní. Samotnému zosplateniu úveru musí teda predchádzať výzva na zaplatenie omeškanej splátky úveru spolu s upozornením, že v prípade, ak dlžná splátka so zaplatením ktorej je dlžník v omeškani najmenaj 3 mesiace nebude zaplatená v lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, môže dodávateľ žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Z toho vyplýva, že § 53 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrnguzq>> ods. 9 OZ, ktorý umožňuje dodávateľovi predčasne zosplatiť úver najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre nezaplatenie ktorej dodávateľ využije právo na zosplatenie, je vylúčená aplikácia § 565 veta druhá OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbq>>, t.j. že toto právo (právo zosplatiť úver) môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t. j. do splatnosti splátky, ktorej splatnosť nasleduje po splatnosti tej splátky, pre ktorej nezaplatenie sa celý úver stal predčasne splatným. Výklad prezentovaný žalovaným tak nereflektuje tú skutočnosť, že v prípade, ak ide o spotrebiteľský vzťah, podmienky uplatnenia práva podľa § 565 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngu3dk>>, ktoré musí dodávateľ splniť pred samotným právnym úkonom zosplatenia úveru upravuje osobitne v ust. § 53 <

online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrnguzq> ods. 9 OZ (ako lex specialis). Zo znenia § 53 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrnguzq>> ods. 9 ani § 565 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngu3dk>> OZ nevyplýva ani žalovaným tvrdená podmienka, že ak sa spotrebiteľ dostal do omeškania so zaplatením splátky, môže dodávateľ právo na zosplatenie celého úveru uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. do 15.6.2019 (ako žalovaný 1 tvrdí v duplike).

28. Obdobné závery ohľadne zosplatenia vyplývajú aj z rozhodnutia KS Trnava sp. zn. 24CoCsp/13/2022, podľa ktorých je ustanovenie cit. § 53 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrnguzq>> ods. 9 OZ lex specialis k § 565 veta druhá OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbq>>, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak by malo platiť doslovne obmedzenie § 565 veta druhá OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbq>>, veriteľ pri spotrebiteľskom vzťahu by potom nikdy nemohol uplatniť právo na zosplatenie podľa § 565 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngu3dk>>, nakoľko v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 53 ods.9 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngu3dk>> po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou, bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými ďalšie splátky. Zároveň nutno dodať, že § 53 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrnguzq>> ods. 9 OZ odkazuje na § 565 OZ len v rozsahu poukazu na „právo“ podľa § 565 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngu3dk>>, nie na podmienky, za ktorých toto právo môže dodávateľ uplatniť; tie sú upravené v § 53 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrnguzq>> ods. 9 OZ.

29. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku žalovaného v 1. rade týkajúcu sa absencie označenia splátky, pre nezaplatenie ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, čo má podľa neho za následok neplatnosť tohto právneho úkonu v zmysle § 37 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngm3q>> ods. 1 OZ z dôvodu jeho neurčitosti. Zo znenia § 565 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngu3dk>> v spojení s § 53 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrnguzq>> ods. 9 OZ (a ani iného ustanovenia zákona) nevyplýva povinnosť identifikovať splátku, pre nezaplatenie ktorej je vyhlasovaná predčasná splatnosť, ako úkon realizovaný v prospech veriteľa. Žalobca postupoval v súlade s § 53 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrnguzq>> ods. 9 Občianskeho zákonníka a úver riadne predčasne zosplatnil v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngu3dk>> dňa 12.07.2019, a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej ku dnu 15.03.2019, t. j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Žalovaný bol listom zo dňa 14.05.2019 vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy 1.406,69 Eur v lehote 15 dní (vrátane splátky za mesiac máj 2019), zároveň bol upozornený, že v prípade, ak v stanovenom termíne dlžnú sumu neuhradí, vyhlási veriteľ úver za predčasne splatný. Žalovaný dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradil, postup žalobcu, ktorý následne listom zo dňa 12.07.2019 využil svoje právo a úver predčasne zosplatnil, bol v súlade so zákonom. Zo samotného výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že v čase zosplatenia, t.j. ku dňu 12.07.2019 bol žalovaný v omeškanií so splátkou splatnou k 15.03.2019, bola tak splnená aj podmienka trojmesačného omeškania s niektorou splátkou, zosplatenie bolo riadne doručované žalovanému, pričom v zmysle čl. XI, bod 2 zmluvy, podľa ktorej všetky oznámenia a písomnosti veriteľa sa považujú za doručené aj dňom uplynutia úložnej doby zásielky na pošte, ide o tzv. fikciu doručenia, ktorou boli doručované obom žalovaným aj písomnosti s oznámením vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, doporučenú zásielku neprevzali do vlastných rúk, pričom zásielka bola doručovaná na adresu ich trvalého pobytu, na základe čoho žalobca uplatnil zákonnú fikciu doručenia v zmysle čl. XI, bod 2 zmluvy. Zásielky boli dňa 17.07.2019 uložené na pošte, žalobcovi sa vrátili dňa 07.08.2019 s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Súd poukazuje na skutočnosť,

že zásielka žalobcu obsahujúca výzvu na úhradu omeškaných splátok zo dňa 14.05.2019 spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti bola obom žalovaným doručená osobne, a to dňa 17.05.2019, čiže o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti vedomosť mali, uvedené doručovanie napokon žalovaný ani nerozporoval.

31. Uplatnený nárok súd preskúmal aj z hľadiska premlčania v zmysle §54a a §103 OZ, ak k zosplateniu došlo pre splátku splatnú k 15.03.2019, od uvedeného dňa začína plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia doba, pričom táto by uplynula až dňom 15.03.2022, ak nárok bol uplatnený na súde žalobným návrhom dňa 11.03.2022, bol tak podaný v rámci premlčacej doby, a teda včas.

32. Ako nedôvodnú vyhodnotil súd aj námietku ohľadne nesprávne uvedenej priemernej RPMN v zmluve, keď žalobca použil tzv. vážený priemer všetkých typov spotrebiteľských úverov vyplývajúci zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2017. Zo zmluvy je zrejmé, že údaj o RPMN obsahuje, pre medziúver ide o hodnotu vo výške 6,34% a pri stavebnom úvere vo výške 4,86 %. Vážený priemer priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za všetky typy spotrebiteľských úverov podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok (predchádzajúci uzatvoreniu zmluvy), zverejnený na webovom portáli MF SR, bol vo výške 10,19 %. Uvedený údaj ako priemerná RPMN pri danom úvere, a to vzhľadom na použitie úverov poskytovaných žalobcom na stavebné účely podľa zákona o stavebnom sporení (odlišné od bežných spotrebiteľských úverov vstupujúcich do súhrnných informácií zverejňovaných MF SR vykazujúcich značné rozdiely vo výške RPMN), považuje súd za účelom informovania klienta o priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za zodpovedajúci čo najviac charakteru stavebného úveru, a teda za správny, t.j. porovnateľný s úvermi poskytovanými stavebnou sporiteľňou. Ani absencia uvedeného údaju v zmluve však nespôsobuje následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

33. Ohľadne námietky žalovaného, že žalobca nepostupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovaných, súd z dokazovania vyvodil, že žalobca disponoval potvrdením žalovaného v 1. rade o príjme od zamestnávateľa (ARRIVA Tmava, a.s.), jeho čistý príjem za posledných 12 mesiacov zo závislej činnosti bol vo výške cca 11.320 Eur, boli predložené aj výplatné pásky za posledné dva mesiace predchádzajúce schváleniu úveru. Žalovaná v 2. rade predložila potvrdenie o poberaní invalidného dôchodku. Žalovaní nemali zaopatrené deti a v čase schválenia úveru boli manželmi. Schopnosť žalovaných splácať záväzky bola preverená aj z analýzy ich finančného správania sa v úveroch, ktoré splácali, pričom bolo zistené, že žalovaní si schváleným úverom refinancovali dva predchádzajúce úvery vedené u žalobcu s predpísanými mesačnými splátkami vo výške 271,14 Eur a zostatok úveru vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. s predpísanou mesačnou splátkou vo výške 186,37 Eur. Súčet splátok refinancovaných úverov bol 457,51 Eur, splátka poskytnutého úveru bola 356,67 Eur. Z uvedeného tak vyplýva, že výška splátky z uvedenej zmluvy bola nižšia ako pôvodné splátky refinancovaných úverov, čím došlo k zníženiu úverovej zaťaženia. Ak predmetným úverom došlo k refinancovaniu pôvodných záväzkov žalovaných, čo napokon ani nebolo žalovaným popreté, s poukazom na § 1 ods.6 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na predmetnú zmluvu ani ustanovenie §7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o preverovaní bonity veriteľom pred poskytnutím úveru ani nevzťahovalo. Aj napriek uvedenému, keď povinnosť overovať bonitu žalobca nebol povinný, žalobca postupoval pri poskytnutí úveru s dostatočnou odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovaných. Nad rámec uvedeného súd dáva do pozornosti, že žalobcom povolené splátky vo výške 270,- Eur v konečnom dôsledku predstavujú pre žalovaného v 1. rade ešte priaznivejšie podmienky, ako boli dohodnuté v samotnej zmluve, a teda v prípade plnenia žalovaným v 1. rade v zmysle rozsudku žalobca napokon nežiada jednorázové splatenie úveru.

34. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

35. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené považoval súd žalobu (po jej oprave ešte v rámci upomínacieho konania) za dôvodnú v celom rozsahu, a preto jej v časti zaplatenia sumy 49.368,34 Eur spolu s úrokom vo výške 5,39% ročne zo sumy 40.193,68 Eur od 14.10.2021 do 29.04.2022, zo sumy 38.870,68 Eur

od 30.04.2022 do 20.10.2022, zo sumy 38.330,68 Eur od 21.10.2022 do zaplattenia, najviac do sumy 22.696,14 Eur, a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 40.373,68 Eur od 14.10.2021 do 29.04.2022, zo sumy 39.050,68 Eur od 30.04.2022 do 20.10.2022, zo sumy 38.510,68 Eur od 21.10.2022 do zaplattenia vo výroku II. rozsudku vyhovel.

36. Zároveň súd vo výroku II. rozsudku vyjadril vzťah medzi plnením žalovaného v 2. rade na základe platobného rozkazu a plnením žalovaného v 1. rade na základe rozsudku tak, že v rozsahu plnenia žalovaného v 1. rade zaniká povinnosť plniť žalovanému v 2. rade uložená platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 30UP/243/2022 zo dňa 20.04.2022, a v rozsahu plnenia žalovaného v 2. rade zaniká povinnosť plniť žalovanému v 1. rade uložená týmto rozsudkom.

37. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiťm ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškание s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.(4)

38. Žalovaný v 1. rade vo svojich vyjadreniach požiadal žalobcu o splácanie dlhu v splátkach po 270,- Eur mesačne s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Nakoľko s takouto výškou splátky vyslovil súhlas aj žalobca, z uvedeného dôvodu súd žalovanému v 1.rade povolil splátky v uvedenej sume.

39. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému v 1. rade na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100%, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil dôvod na postup podľa § 257 CSP. Rovnako aj pri náhrade trov konania súd zohľadnil skutočnosť, že voči žalovanému v 2. rade je exekučným titulom právoplatný platobný rozkaz, v ktorom bolo rozhodnuté aj o náhrade trov konania, a preto v rozsudku súd určil, že v rozsahu plnenia náhrady trov konania žalovaným v 1. rade zaniká povinnosť plniť žalovanému v 2. rade uložená platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 30UP/243/2022 zo dňa 20.04.2022 a naopak. O výške trov konania súd v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.